"ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ,,
Πάτραι, 14 Φεβρουαρίου 1946
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 200
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντής-Ιδιοκτήτης ἐφημερίδος «ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ» καὶ τυπογραφείων

Φαρμακεῖα νυκτός

Καραμπᾶς Ἀθ. λεωφ. Γούναρη 52, Δοδιώτης Β., Ἀγ. Νικολάου 11.

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Σήμερον 6-8 καὶ 8 1)2-10 1)2 ἡ «Στρίγκλα».

ΑΙΓΛΗ. 3-11 «Ἀντάρτης τοῦ Βορρᾶ».

ΑΣΤΥ. 4-6 30'-9-11.30' «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ γκρίζα».

ΙΝΤΕΑΛ. 4-10 «Παντρεύτηκα μιὰ μάγισσα».

ΠΑΝΘΕΟΝ. 5-11 δύο ἔργα «Ὁ ἀτρόμητος φρουρὸς» καὶ ὁλόκληρον τὸ «Ὑποβρύχιον βασίλειον».

Κοινωνικά

Εἰς τοὺς ἀνταλλάξαντας δακτύλιον ἀρραβῶνος κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΣΤΑΝΙΤΣΑΝ ἐκ Κεφαλληνίας καὶ δίδα ΛΕΜΟΝΙΑΝ ΑΘ. ΚΟΥΡΜΠΑΝΑ ἐκ Λάππα, εὔχομαι ὁλοψύχως ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον εὐτυχῆ. Γ. Π. Σ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ζητεῖται ντάντὰ δι' ἕνα ἀγοράκι καθὼς καὶ ὑπηρέτρια. Πληροφορίαι οἰκία κ. Τάση Βγενοπούλου, Κανακάρη 150.

Ζητεῖται ὑπηρέτρια μὲ καλὰς συστάσεις δι' ὀλιγομελῆ οἰκογένειαν. Πληροφορίαι Κορίνθου 278 οἰκία κ. Μεθενίτη.

Ζητεῖται ὑπηρεσία δι' ὀλιγομελῆ οἰκογένειαν. Συστάσεις ἀπαραίτητοι. Πληροφορίαι Κανακάρη ἀριθ. 94.

Πωλεῖται οἶνος ἀγνὸς ἐκ σταφυλῆς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, Βότση 55.

Σταφυλοζάκχαρον Αἰγίου ἐκλεκτῆς ποιότητος. Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ εἰς τιμὰς εὐθηνάς. Πρατήριον Ἐργοστασίου Ρήγα Φερραίου 120 Γ' (τηλ. 30-66.

Πωλεῖται ραπτομηχανὴ Σίγγερ πολυτελείας ἐν καλῇ καταστάσει εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Ἠλείας 48.

Πωλοῦνται 2.000 ὀκάδες κρασὶ ἐξαιρετικῆς ποιότητος μαῦρο καὶ λευκὸ εἰς ὁλανδήποτε ποσότητα. Πληροφορίαι κ. Γεράσιμον Κατσιγιάννην, Παληουργιᾶ — Μιντιλογλίου.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΣΑΚΗΝ ΧΡΗΣΤΟΥ
ἢ Κουμουλέντζον

ἐτῶν 32 (Ἠλεκτροτεχνίτην Γλαύκου), θανόντα αἰφνιδίως χθές, κηδεύομεν σήμερον περὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας ὁδὸς Σκαταβῆ 18 (Συνοικία Ἀγ. Διονυσίου.

Ἡ σύζυγος: Γεωργία. Τὸ τέκνον: βάπτιστον. Οἱ γονεῖς: Τασία Χρήστου, Χρῆστος καὶ Παναγιώτα Καρακάση. Οἱ ἀδελφοί: Διονυσία καὶ Δῆμος Κάββουρας, Λοῦλα Μ.-χοπούλου, Γεώργιος καὶ Νικόλαος Χρήστου, Γεώργιος Καρακάσης, Ἀβροκόμη Καρακάση, Κλεάνθης καὶ Σοφία Στεφανοπούλου.

Γραφ. Κηδειῶν. Στεφ. Ξενόγιαννη

Προκήρυξις Δημοπρασίας

— Ἀγροτικοῦ Συνδέσμου Σουβαρδιτῶν.

Τὴν 17ην τρεχ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν ἐκτεθεῖται ἐν Τσουκαλέικοις εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῆς χορτονομῆς τοῦ ἐν Σουβάρδῳ λειβαδίου τοῦ Συνδέσμου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως.

(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

Ἀνακοίνωσις Νομαρχίας

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ προθεσμία ὑποβολῆς ἐνστάσεως περὶ διαγραφῆς ἢ κατὰ τῆς ἀρνήσεως ἐγγραφῆς, λήγει διὰ τε τοὺς πολίτας καὶ στρατιωτικοὺς τὴν 16 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Διάψευσις ἀνακριβειῶν

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὴν «Ἐλεύθερη Ἀχαΐα» τῆς 1ης τρέχ. μηνός, καθ' ἃ ἡ ἀστυνομία Λειβαδιτίου ἀσκεῖ τρομοκρατίαν ἐπὶ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητός μας, εἶναι ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα. Οὐδὲν τοιοῦτον ἔλαβε ποτὲ χώραν εἰς τὸ χωρίον μας.

Ὁ Πρόεδρος κοινότ. Δεχουρίου
Γ. Θεοχάρης

Συσκευασία Σύκων
ΑΔΕΛΦΩΝ Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
(Ζευγολατιό - Καλαμῶν)

Εἰδοποιοῦμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας, ὅτι ἐπανηρχίσαμεν τὴν προπολεμικὴν συσκευασίαν σύκων καὶ δεχόμεθα φορτώσεις ἐπὶ τοῦ παρόντος μέχρι Πατρῶν.

Ὁρίζων

Κυριακὴ 17 Φεβρουαρίου 1946

Μίχα - Ὠλενός

Συγκέντρωσις εἰς τὰ Γραφεῖα καὶ ἀναχώρησις δι' αὐτοκινήτων εἰς Μίχα. Ἐκεῖθεν πεζῇ εἰς Τσαπουρνιὰν—Ὠλενοῦ. Ἔξοδα συμμετοχῆς μέλη δρχ. 3 100, μὴ μέλη δρχ. 3500. Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Τμήματος (Μαιζῶνος 94) μέχρι τῆς Παρασκευῆς τὸ ἑσπέρας. Ὧραι γραφείων 7—8 1)2 μ. μ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λησιν αἰώνων, τὴν βούλησιν τῶν χιλιετηρίδων ποὺ ἐπέρασαν καὶ τῶν χιλιετηρίδων ποὺ ἔρχονται, εἶνε ἡ ἰδέα τῆς Ἑλλάδος μας.

Πιστεύομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας, πιστεύομεν εἰς τὴν Μεγάλην ἀδικημένην, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶνε, πιστεύομεν εἰς τὸν ἀπέραντον ἠθικόν της πλοῦτον. Ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ὑδρόγειον τὸ κρισιμώτερον καὶ δι' αὐτὸ τὸ πολυτιμότερον σταυροδρόμι ποὺ ὑπάρχει.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ πανύψηλος σκοπιά, ἡ πανύψηλος ἔπαλξις ἡ ὁποία ἀποτελεῖ εἰς στιγμὰς κρισίμους ὄχι μόνον τῆς ἰδικῆς της ἱστορίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἀποτελεῖ τὸ κρίσιμον ὅριον, τὸ μεγάλο σύνορο ποὺ μόνον ἀκρίτες σὰν τοὺς Ἕλληνας ἦτο δυνατὸν ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἱστορία νὰ διαλέξῃ διὰ νὰ τὸ ἐπανδρώσῃ.

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΠΑΛΞΙΝ!...

Αὐτὴν τὴν ἰδέαν, αὐτὴν τὴν γῆν, ποὺ εἶνε ἡ ἴδια ἰδέα, αὐτὴν τὴν ἔπαλξιν ποὺ βάλλεται ἀπ' ἔξω, πᾶνε νὰ τὴν ἁλώσουν καὶ ἀπὸ μέσα οἱ κακοὶ Ἕλληνες, ποὺ ὀνομάζονται κομμουνισταί. Ὅταν πολεμούσαμε εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὕστερα ἀπὸ μίαν τυχαίαν καὶ ἀσφαλῶς ὕπουλον χειρονομίαν τοῦ συντρόφου των Ζαχαριάδη, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς κατ' ἐπιταγήν, ἡ ὁποία ἦλθεν ἔξωθεν, ἀνεκάλεσεν ἐντὸς ὀλίγου τὸ Κ. Κ.Ε. κατήγγειλε τὸν ἱερώτερον αὐτὸν ἀπ' ὅλους τοὺς πολέμους τῆς ἱστορίας μας, χρησιμοποιῶν τοὺς λόγους τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσολίνι. Καὶ ὡμίλησε κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν περὶ τῶν στρατιωτῶν μας «ποὺ θυσιάζονται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κεφαλαιοκρατίαν!....»

ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΑΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Αὐτὰ εἶπαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μονοπωλοῦν τὴν ἰδέαν τῆς ἀντιστάσεως. Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανῶν κατὰ τοὺς δύο μῆνας μετὰξὺ 27ης Ἀπριλίου καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ Γερμανοὶ ἐπετίθεντο κατὰ τῆς Σοβ. Ἑνώσεως, κατὰ τοὺς δύο πρώτους αὐτοὺς μῆνας τῆς σκλαβιᾶς, ποὺ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ὡρθωμένον μὲ ἀνάστημα ὑπέροχον ἀντιμετώπιζε τὸν κατακτητήν, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐτοιχοκόλλουν προκηρύξεις εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν αἰσχρὰν συκοφαντίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἤθελον νὰ μειώσουν τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἔθνους. Καὶ ὅταν ἐπετέθη ἡ Γερμανία κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τότε ξαφνικὰ τότε, ἀπεφάσισαν νὰ ἀντισταθοῦν. Ναί, λέγω, ἀπεφάσισαν νὰ ἀντισταθοῦν. Πράγματι ἀπεφάσισαν, καὶ τὸ ξέρουν οἱ ἴδιοι, ὄχι νὰ ἀντισταθοῦν, ἀλλὰ νὰ διασπάσουν τὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἐφεῦρον, διότι εἶνε φοβεροὶ εἰς ἐφευρετικότητα, μίαν ἔννοιαν, τρεῖς λέξεις αἱ ὁποῖαι ἀντεγράφησαν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ἐφεῦρον τὴν λέξιν ΕΑΜ διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τὸν Κόσμον, διὰ νὰ νομίσῃ ὁ λαὸς καὶ πρὸ πάντων ἡ νεότης, ἡ ὁποία ἐπέδειξεν ὑπέροχον αἴσθημα ἀντιστάσεως καὶ προθυμίαν θυσίας, ὅτι πρόκειται περὶ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, ἐνῷ ἐπρόκειτο διὰ μίαν πινακίδα ψευδῆ.

Ἀπὸ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1943 εἶχεν ἀρχίσει πλέον νὰ δρᾷ τὸ δηλητήριον. Ἡ διάσπασις εἶχε γίνει. Καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς, τὸ ὀπίσω ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν προδοσίαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Γένους, αὐτὸ τὸ ἐπικαλοῦνται οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὡς τίτλον τιμῆς.

Καὶ τέλος, σκεφθῆτε, ἀγαπητοὶ φίλοι, τί διέπραξαν πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν δι' ἐθνικὴν δῆθεν ἀνεξαρτησίαν: Ὁ «Ριζοσπάστης» καὶ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ἐχειροκρότησαν τὸν κατήγορον τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐν ὀνόματι τοῦ Βουλγαρικοῦ συμφέροντος, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ διαρκῶς ἀδικουμένη Ἑλλὰς τῆς Πίνδου, ἐπεβουλεύετο τὸ καλοκαίρι τὴν εἰρήνην τῆς Βαλκανικῆς μὲ δύο ὅλους λόχους ποὺ εἴχαμε εἰς τὰφυλάκια τῶν συνόρων! Αὐτὴ ἡ τελευταία πρᾶξις τῆς ἀτιμίας, εἶμαι βέβαιος, ὅτι πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρασυρθῆ, καὶ ἰδιαιτέρως ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς νέους, θὰ τοὺς ἐκλόνισεν εἰς τὴν νάρκην των, θὰ τοὺς ἔκαμε νὰ ἴδουν καὶ νὰ αἰσθανθοῦν νὰ ξαναγεννιέται μέσα τους τὸ ἐθνικόν μας φιλότιμον. Καὶ ἐνῷ κατ' ἐντολὴν καὶ κατ' ἐπιθυμίαν τῶν Βουλγάρων ἐδέχθησαν νὰ ὑποστῇ ἡ Ἑλλὰς αὐτὸν τὸν κόλαφον, ἐνῷ ἐδέχθησαν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν πατρίδα τους ὡς τὴν μόνην ἄδικον χώραν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐκραύγαζον πάντοτε ὅτι αὐτοὶ ὑπερασπίζονται τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἴμαστε ὑπόδουλοι εἰς ξένα συμφέροντα, ὅτι ὑφιστάμεθα τὴν τυραννίαν ξένων συμφερόντων! Ἐρωτῶ τοὺς κομμουνιστάς: Πότε ἔφερον ἀντίρρησιν εἰς τοὺς αὐθέντας των; Ἡμεῖς καὶ ἐγὼ προσωπικῶς, ἐπανειλημμένως διεφωνήσαμεν. Ὄχι μόνον δὲν μᾶς ἔχουν ὑπὸ κατοχήν, ὄχι μόνον δὲν ὑφιστάμεθα τὴν πίεσιν τῶν Μεγάλων Δυτικῶν Δημοκρατιῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Μεγάλης μας εὐεργέτιδος Μεγ. Βρετανίας, ὄχι μόνον δὲν εἶνε νοητὴ ἡ διατύπωσις τοιαύτης ἐννοίας, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Γαλλίας σημειοῦται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ μεγάλη προσπάθεια τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἰδικῆς μας ἐλευθερίας.

ΠΑΥΤΟΤΗΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Μὲ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ὑπάρχει ταυτότης ἠθικῶν συμφερόντων, ὑπάρχει ταυτότης πίστεως εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ὑπάρχει ταυτότης μεγάλης εἰρηνικῆς κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως, ὑπάρχει ἡ ταυτότης τῆς θαλάσσης καὶ ἡ ταυτότης τοῦ πνεύματος καὶ βάσει αὐτῆς συζητοῦμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ διαφωνοῦμεν, καὶ αὐτὸ εἶνε πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ βάσει ταύτης ρυθμίζομεν τὰς τύχας τῆς περιοχῆς μας καὶ βάσει ταύτης εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, ὁσάκις ὑπάρχουν ὑποδείξεις συνδεόμεναι μὲ τὰς τύχας τοῦ κόσμου καὶ τῆς χώρας μας, νὰ προσανατολιζώμεθα εἰς τὰς ὑποδείξεις αὐτάς. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ἡ σχέσις ἡμῶν μὲ τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ τὰς ἄλλας Δυνάμεις τῆς Δύσεως.

ΕΠΡΟΔΩΣΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΙΔΕΑΣ

Ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἐπρόδωσε τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας ἰδέας ποὺ συνυφαίνονται μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε ὁ ἀνθρωπισμός, ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, ἡ δημοκρατικὴ ζωὴ καὶ τέλος ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη. Τὸν ἀνθρωπισμὸν τὸν ἐπρόδωσε καὶ τὸν κατεπάτησε καὶ εἰς τὴν εὔκρατον αὐτὴν ζώνην τῆς γῆς καὶ τῆς τιμῆς διὰ πρώτην φορὰν ἐγένετο τόση κατάχρησις ἀπανθρωπίας. Διὰ πρώτην φορὰν τὰ παιδιὰ ἐστερημένα ἐλευθέρας συνειδήσεως, συμπιεσμένα εἰς τὸν πολτὸν ποὺ λέγεται Κ.Κ., μέσα εἰς τὴν φασιστικὴν ὀργάνωσιν ΕΠΟΝ, τὰ παιδιὰ ἐγένοντο μανιώδη, ἔχασαν τὴν ἠθικήν τους ροπήν, ἔχασαν τὴν ἐκλογὴν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς σκέψεως. Τέτοια εἶνε ἡ τραγικὴ, ἡ δραματικὴ ἐπέμβασις αὐτοῦ τοῦ ὑπερφασιστικοῦ κόμματος εἰς τὴν συνείδησιν τῶν νέων.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Εὐτυχῶς ἡ ἀντίδρασις ὄχι μόνον τῆς πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς πλειονότητος τῶν νέων μας, μὲ τὴν βοήθειαν ὅλων ἀνεξαιρέτως, τὴν ἐνεργόν, θὰ ἀνακόψῃ τὸ ρεῦμα τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ἀπανθρωπίας ποὺ ἐνέσκηψεν εἰς τὸν τόπον.

ΕΠΡΟΔΩΣΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Καὶ ὅπως ἐπρόδωσεν ὁ κομμουνισμὸς τὸν ἀνθρωπισμόν, ἔτσι ἐπρόδωσε καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν ἐλευθερίαν, ἐπρόδωσε τὴν Δημοκρατίαν, ἔκαμε χρῆσιν μιᾶς λέξεως, ἡ ὁποία ἐμφανίζει ἐπιτεινόμενον καὶ αὐξανόμενον τὸ Κράτος τοῦ Δήμου, ἔκαμε χρῆσιν τῆς λέξεως λαοκρατία διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν συνείδησιν τῆς Δημοκρατίας. Ἐγκαθίδρυσε μέσα εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ κόμμα μίαν ἀπόλυτον καὶ αἰσχρὰν ἠθικὴν τυραννίαν. Καὶ ὁσάκις ἐπικρατεῖ ὁ δῆθεν ἀντιφασιστικὸς κομμουνισμός, ἔγκαθιδρύει τὸν πιὸ ἀμείλικτον φασισμόν. Ψεύδη, ἀπάτες, καταχρήσεις λέξεων πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἀφελῶν, ὅλα αὐτὰ ποτὲ δὲν ἐγένοντο εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου μὲ τόσην μαεστρίαν, σύστημα καὶ ταχύτητα ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν κόσμον τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Καὶ ὁμιλοῦν περὶ μιᾶς ἄλλης ἐννοίας τῆς Δημοκρατίας καὶ προβαίνουν εἰς τὴν ἀντιδιαστολὴν μεταξὺ τῆς Δημοκρατίας τῆς Δυτικῆς μορφῆς καὶ μιᾶς Δημοκρατίας ἀνατολίτικης.

Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον μορφὴ Δημοκρατίας, ἡ Δυτικὴ ἢ μᾶλλον ἡ Ἑλληνική. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον ἀληθὴς Δημοκρατία, ἐλευθερία πνεύματος, συνειδήσεως, λόγου καὶ τύπου, ἐλευθερία ψήφου, συμβολῆς τῶν πάντων, πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους. Ὅλα τὰ ἄλλα ἀποτελοῦν παγίδας, ἀπάτην, αἰσχρὰ ψεύδη.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, καὶ ἐκεῖ παίζουν ἕνα παιγνίδι ἀσύλληπτον καὶ προσπαθοῦν νὰ παρασύρουν ἰδίᾳ τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὴν Δημοκρατίαν, μὲ τὸ μέρος των, ὁμιλοῦντες περὶ μορφῆς πολιτεύματος, ἐνῷ ἅμα ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν ἐξουσίαν δὲν θὰ ὑπάρχῃ παρὰ μόνον τὸ κόμμα.

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδικήν μας στάσιν ἔναντι τοῦ ζητήματος τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος, εἶμαι ὑποχρεωμένος βάσει τῶν γενικωτέρων διεθνῶν συνθηκῶν καὶ βάσει τῶν ὑποδείξεων τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι διαχειρίζονται τώρα τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐρυθροῦ φασισμοῦ, εἶμαι ὑποχρεωμένος διὰ λόγους συνδεομένους μὲ τὴν συμμαχίαν ἡ ὁποία ἐγένετο μὲ ὅλα τὰ ἐθνικόφρονα κόμματα νὰ παρακαλέσω ὅπως θεωρήσητε τὸ πρόβλημα τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος ὡς πρόβλημα ἐξερχόμενον ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν κομμάτων, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ παραμερίσητε προσωρινῶς οἱανδήποτε πολιτειακὴν ἰδεολογίαν ὥστε νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλατυτέρα ἡ ἐθνικὴ παράταξις καὶ διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν Συμμάχων μας. Καὶ θὰ ἔλθῃ στιγμὴ ποὺ θὰ διαλέξετε μεταξὺ τῶν δύο μορφῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ πιθανὸν ἡ στιγμὴ αὐτὴ ἡ ὁποία ὡρίσθη εἰς ἀπόστασιν μεγάλην ἀπὸ τὴν σημερινήν, κατόπιν συμφωνίας μὲ τοὺς Συμμάχους νὰ ὁρισθῇ ἐνωρίτερον. Ἀλλὰ ἕως τότε ὀφείλεται προσαρμογὴ καὶ συμμόρφωσις πρὸς τὸ ὑπέρτατον ἐθνικὸν συμφέρον. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ ἐκστομίζω ἀπὸ μίαν ἰδικήν μου ἰδεολογίαν. Θὰ εἶνε χρέος μου ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ νὰ ἐκλέξετε, νὰ ὑποκύψω καὶ νὰ συμμορφωθῶ.

ΕΠΡΟΔΩΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΝ

Καὶ ὅπως ἐπρόδωσαν οἱ κομμουνισταὶ τὴν ἰδέαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τὴν ἰδέαν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, ἔτσι, ὅσον καὶ ἂν σᾶς φανῇ παράδοξον, ἐπρόδωσαν καὶ αὐτὸν τὸν σοσιαλισμόν.

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἐμεῖς ὡς Ἕλληνες πιστεύομεν εἰς τὴν ἀνάγκην οὐσιωδῶν καὶ γενναίων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων. Μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν καὶ συνδυάζοντες πάντοτε βάσει τῆς ἰδιοτυπίας τῆς φύσεως καὶ τῆς γῆς μας τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἰδέας τῆς σοσιαλιστικῆς ὀργανώσεως, εἶνε δυνατὸν εἰς τὸν τόπον μας νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ἰσορροπίαν κοινωνικὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς αἴτημα τριῶν ἰδεωδῶν. Τὰ 3 βασικὰ αὐτὰ αἰτήματα τοῦ ἑνωτικοῦ σοσιαλισμοῦ εἶνε τὰ ἀκόλουθα:

Τὸ α) ἡ ἐξασφάλισις ἰσότητος εὐκαιρίας εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς νέους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σταδιοδρομίας των. β) Ἡ τελειοποίησις καὶ ἐπέκτασις τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν μεγάλην καὶ πάντοτε ἀγνοουμένην καὶ ἀδικουμένην τάξιν τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν καὶ γ) ποὺ συνιστᾷ τὸ τρίπτυχον τοῦ ἑνωτικοῦ σοσιαλισμοῦ, ἡ ἀνασυγκρότησις καὶ ἀνασύνθεσις ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας μας ἐπάνω εἰς τὴν ἰδέαν τῶν συνεταιρισμῶν. Ἀφ' ἑνὸς ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς καὶ μέχρις ἑνὸς ὁρίου τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ ἡ δικαία κατανομὴ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ζωὴν ἀγαθῶν εἰς τὰς πόλεις, εἰς αὐτὰ τὰ δύο εἶνε δυνατὸν νὰ στηριχθῇ μία νέα, σφριγηλὴ καὶ ἰσχυρὰ Ἑλληνικὴ Κοινωνία.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

Ἀλλὰ ἡ ἀνασύνθεσις τῆς Κοινωνίας μας ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς 20ημέρου πρωθυπουργίας μου εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τῶν Συμμάχων μας σχέδιον εἰλικρινὲς τοῦ προβλήματος τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω εἰς τοὺς Συμμάχους, ὅτι ὅλα τὰ ὁποῖα ἔλεγον προηγουμένως εἰς αὐτοὺς δὲν ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀνασυγκρότησις ἔχει ἀνάγκην ἐξωτερικῆς βοηθείας.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις καὶ ἡ κοινωνικὴ μετὰ ταῦτα ἀνασυγκρότησις τοῦ Ἔθνους, προϋποθέτει τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων καθημερινῶν κινδύνων ποὺ μᾶς περιστοιχίζουν. Ἡ ἀντιμετώπισις αὐτῶν τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι διακυβεύουν ὁλόκληρον τὴν ἀπὸ χιλιετηρίδων ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους μας ἔχει ἀνάγκην μιᾶς μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς παρατάξεως. Ὡς ἐκ τούτου ἐθεωρήσαμεν, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτήν, καθῆκον μας νὰ παραμερίσωμεν προσωρινῶς οἱανδήποτε διαφορὰν καὶ νὰ χωρήσωμεν ὁλομιᾶς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων κινδύνων. Καὶ ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὁποίαν δὲν ἀνεβίβασεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀλλὰ περιστάσεις παροδικαί, νὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἑνώσεως αὐτῆς.

ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ

Προϋπόθεσις ἀπαράβατος ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κινδύνων τῆς βορείου Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον ἐκείνων διὰ τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν, εἶνε τὸ πλειοψηφικόν. Ἀπαιτοῦμεν λοιπὸν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως θεσπίσῃ τὸ πλειοψηφικὸν καὶ μὴ ἀναβάλῃ οὐδὲ κατὰ μίαν ἡμέραν τὰς ἐκλογάς. Κάθε ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν σημαίνει ἀναβολὴν τῆς μοιραίας καὶ δραματικῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου καὶ τῆς διεθνοῦς μας θέσεως. Ἡ ἀναβολὴ ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς ὡρισμένα κόμματα τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ὅτι θὰ ἀπόσχουν, ἐστοίχισε βαρύτατα εἰς τὸ Ἔθνος.

Ἐὰν εἶχον διενεργηθῆ ἐκλογαί, δὲν θὰ ἐσημειώνετο αὐτὸ τὸ οἰκτρὸν κατάντημα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Ἑλλὰς τῆς Πίνδου ἐκάθησεν εἰς τὸ σκαμνὶ καὶ δὲν εὑρέθη Ἕλλην πολιτικὸς εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ.

ΚΑΙΡΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ἀπαιτοῦμεν λοιπόν, τάχιστα ἐκλογὰς καὶ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲ